

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120212143
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120212143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX N. B. XXX, adresa na doručovanie: XXX XX D. 60, o zaplatenie 3.000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/59/2020-217 zo dňa 12. mája 2021 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/59/2020-217 zo dňa 12. mája 2021 v prvej výrokovej vete m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.630 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.000 Eur od 21.05.2019 do 17.01.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.980 Eur od 18.01.2020 do 17.02.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.960 Eur od 18.02.2020 do 18.03.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.940 Eur od 19.03.2020 do 20.04.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.920 Eur od 24.01.2020 do 18.05.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.900 Eur od 19.05.2020 do 16.06.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.880 Eur od 17.06.2020 do 17.07.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.860 Eur od 18.07.2020 do 24.08.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.840 Eur od 25.08.2020 do 17.09.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.820 Eur od 18.09.2020 do 22.10.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.800 Eur od 23.10.2020 do 18.11.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.780 Eur od 19.11.2020 do 21.12.2020, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.750 Eur od 22.12.2020 do 19.01.2021, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.720 Eur od 20.01.2021 do 17.02.2021, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.690 Eur od 18.02.2021 do 17.03.2021, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.660 Eur od 18.03.2021 do 19.04.2021, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.630 Eur od 20.04.2021 do zaplatenia na účet číslo IBAN SK11 0900 0000 0006 3418 0664, variabilný symbol 342750282 do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamieta.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/59/2020-217 zo dňa 12. mája 2021 v tretej výrokovej vete p o t v r d z u j e.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.630 Eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 3.000 Eur od 21.05.2019 do 17.01.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.980 Eur od 18.01.2020 do 17.02.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.960 Eur od 18.02.2020 do 18.03.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.940 Eur od 19.03.2020 do 20.04.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.920 Eur od 24.01.2020 do 18.05.2020, 8 % úrokom z omeškania

ročne zo sumy 2.900 Eur od 19.05.2020 do 16.06.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.880 Eur od 17.06.2020 do 17.07.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.860 Eur od 18.07.2020 do 24.08.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.840 Eur od 25.08.2020 do 17.09.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.820 Eur od 18.09.2020 do 22.10.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.800 Eur od 23.10.2020 do 18.11.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.780 Eur od 19.11.2020 do 21.12.2020, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.750 Eur od 22.12.2020 do 19.01.2021, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.720 Eur od 20.01.2021 do 17.02.2021, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.690 Eur od 18.02.2021 do 17.03.2021, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.660 Eur od 18.03.2021 do 19.04.2021, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.630 Eur od 20.04.2021 do zaplattenia a konanie sčasti sumy 370 Eur s úrokom z omeškania zastavil. Žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplattenia sumy 3.000 Eur s príslušenstvom. V žalobe tvrdil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) zo dňa 21.05.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, Tomášikova 48, 832 37 Bratislava (ďalej len "postupca") a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca uviedol, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 28.09.2009 Zmluvu č. 342750282 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy poskytol žalobca žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej „ZoSÚ“), resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca poukázal na ust. § 497 ObZ a uviedol, že žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 19.06.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.06.2017, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu 5.368,22 Eur, ktorá pozostávala z istiny 4.312,34 Eur, z riadneho úroku vo výške 784,49 Eur, z úroku z omeškania vo výške 271,39 Eur a z poplatkov vo výške 0 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do podania žaloby vykonala úhrady: 10 Eur 27.08.2018, 10 Eur 20.09.2018, 10 Eur 31.10.2018, 10 Eur 04.12.2018, 5 Eur 16.01.2019, 3 Eur 19.03.2019, 3 Eur 20.05.2019, 5 Eur 27.11.2019, 20 Eur 20.12.2019. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavovala sumu vo výške 3.000 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny. Zvyšnú časť dlžnej sumy žalobca v konaní neuplatnil. Žalobca uplatnil aj úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom 22.05.2018, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd vydal platobný rozkaz č.k. 8Csp/59/2020-100 dňa 23.06.2020, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu včas odpor, v ktorom tvrdila, že žalobou uplatnený nárok je nedôvodný a neopodstatnený v celom rozsahu. Žiadala žalobu zamietnuť tvrdiac, že úver, ktorý jej bol poskytnutý by mal byť bezúročný a bez poplatkov, pretože v Zmluve nebola správne určená RPMN. V zmluve boli dohodnuté celkové náklady za úver 3.550,75 Eur to znamená, že celkove mala vrátiť 11.750,74 Eur, dohodnuté boli splátky v počte splátok 119 vo výške 97 Eur mesačne, správne teda celkové náklady by mali byť v sume 11.543 Eur (119 x 97 Eur). Už pri podpise bola inkasovaná platba v sume 189,17 Eur za spracovateľský poplatok, preto úver nečerpala vo výške 8.200 Eur, ale len 8.010,83 Eur. Žalovaná v konaní ďalej uviedla, že pôvodnému veriteľovi zaplatila do 28.02.2018 sumu 7.043,65 Eur (8.200 - 7.043,6 = 1.156,35) a preto zostala právnenému predchodcovi žalobcu dlhovať len túto sumu. Keďže došlo k predčasnému zosplateniu úveru, tak podľa žalovanej žalobca už nemá právny nárok na úroky, lebo úrokový záväzkový vzťah je vedľajším peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným spôsobom jeho zániku, zaniká aj záväzok úrokový. Podľa žalovanej tak žalobcovi nie je dlžná suma 3.000 Eur, ale len sumu 1.156,35 Eur, ktorú žiadala, aby jej súd povolil platiť v

splátkach 30 Eur mesačne z dôvodu, že je slobodná, má vyživovaciú povinnosť k sedemročnému synovi, ktorý je ťažko zdravotne postihnutý, čo v konaní aj preukázala. Podľa rozhodnutia zo dňa 26.11.2020 jej od 01.10.2020 bol priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím maloletého syna A. B. vo výške 576,74 Eur.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej trval na žalobe. Odpor považoval za zmätočný, nejasný a k uvedeným tvrdeniam žalovanej uviedol, že pokiaľ ide o popretie skutkových tvrdení žalovanou, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana vyslovene nepoprela, sa považujú za nesporné. Popretie skutkových tvrdení protistrany znamená, že strana uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Žalobca naďalej trval na tom, že v zmluve zo dňa 28.09.2009 bola správne určená hodnota RPMN, pričom na predmetnú zmluvu sa aplikuje zákon č. 258/2001 Z.z. ZoSÚ, ktorý upravuje náležitosti zmluvy v § 4 ods. 2. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobcu pojem celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a pojem celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom nie sú pojmy totožné, ale každý predstavuje iné položky. Zatiaľ čo celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú iba súčet položiek mimo výšky úveru, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť predstavuje súčet poskytnutej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

5. Žalobca v konaní uviedol, že nebolo povinnosťou pôvodného veriteľa uviesť v Zmluve celkovú čiastku, pričom výpočet žalovanej považuje za svojvoľný, nakoľko neakceptuje podmienky Zmluvy a špecifikáciu úveru a ani výšku poslednej splátky v sume zostatku pohľadávky podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok. Podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej len „Úverové podmienky“) „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky.“ Podľa žalobcu, pri použití výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pomocou spočítania všetkých predpísaných úhrad je potrebné postupovať nasledovne: $1 \times 189,17 \text{ Eur}$, t.j. poplatok za poskytnutie úveru podľa čl. I bod 1 Zmluvy + $1 \times 50,01 \text{ Eur}$ predstavujúcu výšku úroku a poplatku vyčíslených podľa čl. I bod 1 Zmluvy + $118 \times 97 \text{ Eur}$ - splátky splatné od 02.11.2009 do 02.08.2019 + $1 \times 67,82 \text{ Eur}$ - splátka splatná 02.09.2019 podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok = $11.563,83 \text{ Eur}$ mínus výška úveru $8.013,09 \text{ Eur}$ = $3.550,74 \text{ Eur}$. V tejto súvislosti žalobca poukázal na zanedbateľný rozdiel pri poslednej splátke, ktorá je v alikvotnej výške úveru. Predmetné uviedol aj vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Košiciach sp.zn. 3Co/232/2019. Na základe vyššie uvedeného mal žalobca za to, že RPMN ako aj celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom uvedené v Zmluve sú vypočítané a uvedené v správnej výške, úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže Zmluva podľa žalobcu spĺňa predpísané náležitosti. Žalobca ešte tvrdil, že žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške $7.043,65 \text{ Eur}$, z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške $3.698,49 \text{ Eur}$. Žalovaná čerpala úver vo výške $8.010,83 \text{ Eur}$ a z úhrad bola na istinu započítaná suma vo výške $3.698,49 \text{ Eur}$, na istine zostala neuhradená suma vo výške $4.312,34 \text{ Eur}$. Žalobca v konaní uplatnil iba časť postúpenej neuhradenej istiny vo výške 3.000 Eur , pričom zvyšnú časť istiny ako aj postúpeného príslušenstva si žalobca v konaní neuplatnil. Žalobca písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.04.2021 vzal žalobu sčasti sumy 340 Eur späť z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby vykonala nasledovné úhrady: 17.01.2020 20 Eur , 17.02.2020 20 Eur , 18.03.2020 20 Eur , 20.04.2020 20 Eur , 18.05.2020 20 Eur , 16.06.2020 20 Eur , 17.07.2020 20 Eur , 24.08.2020 20 Eur , 17.09.2020 20 Eur , 22.10.2020 20 Eur , 18.11.2020 20 Eur , 21.12.2020 30 Eur , 19.01.2021 30 Eur , 17.02.2021 30 Eur , 17.03.2021 30 Eur a podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 03.05.2021 vzal žalobcu späť sčasti sumy 30 Eur spolu s úrokom z omeškania zaplatenej žalovanou 19.04.2021. Od žalovanej tak žiadal zaplatiť sumu 2.630 Eur spolu s úrokom z omeškania.

6. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že aktívna legitímácia žalobcu vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. ako postupcom a žalovanou ako postupníkom dňa 21.05.2018. Zmluvu o postúpení pohľadávok žalobca predložil, preukázal tiež skutočnosť, že postúpenie pohľadávky žalovanej oznámil, čo však nevylučuje v spotrebiteľskej veci preskúmanie

platnosti uvedeného postúpenia s ohľadom na zákonné ustanovenie § 4 ods. 5 ZoSÚ v spojení s § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. Predpokladom platného postúpenia, keďže úver poskytla banka je aj zákon 483/2001 Z.z. ktorý v § 92 ods. 8 neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky (podľa Rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 60/2018). Podľa právnej vety tohto judikátu postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, je neplatný právny úkon. Podmienkami platného postúpenia pohľadávky z banky na tretí subjekt (podľa rozhodnutia R 60/2018) bez súhlasu klienta je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. V prípade, že by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané a išlo by o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Na toto rozhodnutie nadväzujú ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. rozsudok z 28.03.2018 sp.zn. 7Cdo/26/2017 (nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na postupníka a teda i nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie), či rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15.12.2020 sp.zn. 5Cdo/36/2020, v ktorom najvyšší súd zdôrazňuje, že dokedy môže veriteľ využiť právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 OZ, že toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čo znamená, že právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

7. Okresný súd uviedol, že v konaní bolo listinnými dôkazmi preukázané, že žalovaná porušila platobnú disciplínu, prestala pravidelne úver splácať. Žalovaná to nepoprela. Právny predchodca žalobcu postupoval v súlade so zákonným ustanovením § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čo v konaní preukázal. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Výzvou zo dňa 24.04.2017 mal okresný súd preukázané, že žalovaná je v omeškaní so splácaním nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čo bol tiež predpoklad pre to, aby došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré postúpenie právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, čo preukázal doručenkou zo dňa 29.01.2018 č.l. 155 spisu.

8. Okresný súd preskúmal Zmluvu uzatvorenú medzi stranami sporu a dospel k záveru, že obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonným ustanovením § 4 ods. 1 a 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 28.09.2009. Okresný súd skúmal tiež tvrdenia žalovanej o nesprávne určenej RPMN v spotrebiteľskej zmluve s prihliadnutím na ďalšie podmienky poskytnutého úveru. Okresný súd uviedol, že RPMN vyplýva v tomto spore z § 2 písm. d) ZoSÚ ako „sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru“ a celkové náklady z § 2 písm. c) ZoSÚ, ktorými sú „všetky náklady vrátane úroku a poplatku, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru“. Po súdnej kontrole RPMN v registri (kalkulačka) keď okresný súd vychádzal z výšky úveru 8.200 Eur, z počtu splátok 119, z dátumu úveru 28.09.2009, z dátumu prvej splátky 02.11.2009, z mesačnej periodicity, splatnosti 2. dňa v mesiaci, z výšky splátky 97 Eur, z prvej splátky 02.10.2009 v sume 50,01 Eur a zo zaúčtovaného spracovateľského poplatku dňa 28.09.2009 v sume 189,17 Eur zistil, že zaplatená suma bude 11.782,18 Eur a RPMN 8,24 %. Rozdiel v hodnote RPMN vo výške 0,03 % označil okresný súd za zanedbateľný rozdiel, nakoľko k takému rozdielu môže dôjsť aj pri matematickom zaokrúhľovaní hodnôt, pričom tento rozdiel nie je takej intenzity, že by ho bolo možné vyhodnotiť ako údaj uvedený v neprospech spotrebiteľa. Okresný súd sa stotožnil so skutkovými tvrdeniami žalobcu k procesnej obrane žalovanej o správnosti RPMN v zmluve a súčasne dospel k záveru, že neobstojí námietka žalovanej o nesprávne, v jej neprospech určenej RPMN, keď ju odvodzovala od ňou tvrdenej nesprávnej výšky celkovej čiastky nákladov spojených s úverom (11.543 Eur = 119 splátok x 97 Eur). Takto nesprávne určená výška celkových nákladov spojených s úverom nezohľadňovala výšku prvej a poslednej splátky, ktoré mala žalovaná zaplatiť. Žalovaná svoje

tvrdenie o nesprávne určených celkových nákladoch ničím nepreukázala, nepreukázala ani tvrdenie o nesprávne určenej RPMN. Zanedbateľný rozdiel 0,03 % v hodnote RPMN (po preskúmaní súdom) je aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cdo/232/2019 zo dňa 13.02.2020 nie takej intenzity, aby ho mohol súd vyhodnotiť v neprospech spotrebiteľa s právnym následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 4 ods. 3 ZoSÚ).

9. Okresný súd ďalej uviedol, že žalovaná uhradila sumu v celkovej výške 7.043,65 Eur tak, ako to vyplýva z repliky žalobcu doručenej súdu dňa 27.10.2020, pričom z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 3.698,49 Eur a keďže žalovaná čerpala úver vo výške 8.010,83 Eur, na istinu bola započítaná suma 3.689,49 Eur, zostala na istine neuhradená suma vo výške 4.312,34 Eur, z ktorej bolo predmetom konania zaplatenie len časti postúpenej neuhradenej istiny vo výške 3.000 Eur, keďže zvyšnú časť istiny ako aj postúpeného príslušenstva si žalobca v konaní neuplatnil. V priebehu konania žalovaná zaplatila ďalšie úhrady čím zaplatila sumu 340 Eur, v časti ktorej vzal žalobca žalobu spolu s úrokom z omeškania späť a dňa 19.04.2021 zaplatila sumu 30 Eur sčasti ktorej vzal žalobca žalobu spolu s úrokom z omeškania späť a od žalovanej žiadal zaplatiť sumu 2.630 Eur spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých dlžných súm. Z týchto dôvodov okresný súd žalobe žalobcu vyhovel, lebo žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore plný úspech, preto mu okresný súd voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. K žiadosti žalovanej o povolenie splácania dlhu v splátkach okresný súd uviedol, že dospel k záveru, že vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu v čase rozhodnutia súdu, osobné a majetkové pomery žalovanej, ako aj výšku priznaného plnenia a neprejavenu snahu žalovanej o splatenie záväzkov po dobu do trvania konečnej splatnosti úveru neodôvodňujú povolenie splátok priznaného plnenia. Aktuálny dlh žalovanej predstavuje sumu 2.630 Eur plus úroky. Ak by žalovaná dlh splácala po 30 Eur mesačne, istinu a vyčíslený úrok by zaplatila až takmer o 7,5 roka, čiže dávno po dobe splatnosti úveru určenej v Zmluve. Povolením splácať dlh v splátkach navrhovaných žalovanou by došlo k neúmernému zvýhodneniu dlžníka - žalovanej na úkor veriteľa. Nízke splátky by neprímeraným spôsobom zasiahli nielen do práv žalobcu, ale v konečnom dôsledku by poškodili aj samotnú žalovanú. V prípade, pokiaľ by mal byť určené splátky v takom rozsahu, aby bol dlh zaplatený do troch rokov (doba trvania zaužívaná súdnou praxou), museli by byť splátky určené minimálne vo výške 73 Eur mesačne, v ktorých stále nie sú zohľadnené úroky. K takémuto určeniu výšky splátok súd nepristúpil, nakoľko žalovaná uviedla, že v jej schopnostiach je splácať dlh maximálne sumou 30 Eur mesačne. Okresný súd súčasne poukázal na to, že u žalovanej nejde vzhľadom na jej osobné a finančné pomery o prechodný stav. Z týchto dôvodov okresný súd nevyhovel žiadosti žalovanej a nepovolil jej, aby dlh žalobcovi splácala v splátkach.

12. Voči rozhodnutiu okresného súdu podala žalovaná odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h). Uviedla, že je nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol právny vzťah, a to podpísaním Zmluvy o splátkovom úvere č. 0342750282 zo dňa 28.09.2009, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 8.200,- Eur s dobou splatnosti 119 splátok - mesačne so splátkou 97,- Eur od 02.11.2009, pričom od prvého čerpania do 31.10.2009 splátka vo výške 50,01 Eur, s celkovými nákladmi 3.550,74 Eur pri RPMN - 8,21%. Uviedla, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú výzvou zo dňa 24.04.2017 k úhrade pohľadávky v sume 2.015,85 Eur ku dňu 23.04.2016 do 15 dní. Podotkla, že sa nejedná o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Žalovaná ďalej uviedla, že pôvodný veriteľ - postupca uvedenú pohľadávku postúpil, o čom žalovanú upovedomil dňa 21.05.2018, avšak nevyčíslił zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia. Na základe postúpenia postupník - žalobca listom zo dňa 12.11.2019 od žalobkyne žiadal k úhrade 5.383,53 Eur z týchto položiek: neuhradený úver - 4.261,34 Eur, zákonný zmluvný úrok - 66,31 Eur, riadny úrok - 784,49 Eur, úrok z omeškania - 44,59 Eur, zmluvný úrok - 226,80 Eur.

13. Žalovaná uviedla, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku podľa § 526 OZ a pôvodná zmluva bola uzavretá podľa zák. č. 258/2001 platného v čase podpisu zmluvy.

14. Žalovaná poukázala na to, že v predmetnej zmluve absentujú ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. - § 4 ods. 2 písm. i) - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. K zmluve je nesprávne uvedená aj výška RPMN (§ 4 ods. 2 písm. j), nakoľko v zmluve je uvedená RPMN - 8,21% , avšak pri

schválenej výške úveru 8.200,- Eur, splátke mesačne 97,- Eur a počtom splátok 119,- Eur vychádza RPMN vo výške 7,67% a celkové náklady spojené s úverom 11.543,- Eur (11.543,- Eur - 8.200,- Eur = 3.343,- Eur), kontrola 119,- Eur x 9 = 11.543,- Eur - 8.200,- Eur = 3.343,- Eur. K RPMN v zmluve žalovaná uviedla, že v zmluve bolo 8,21%, celkové náklady spojené s úverom 3.550,74 Eur (3.550,74 Eur + 8.200,- Eur = 11.750,74 Eur). Poukázala na rozdiel, nakoľko zmluva má 119 splátok, pričom prvá splátka do 31.10.2009 je 50,01 Eur, nasledujúcich 118 splátok od 02.11.2009 v sume 97,-Eur a výsledné celkové náklady spojené s úverom sú (118,- Eur x 97,- Eur = 11.446,- Eur + 1 x 50,01 Eur = 1.496,01 Eur - 8.200,- Eur = 3.296,01 Eur.

15. Žalovaná namietla že nemala byť zviazaná na platenie úrokov, ktoré si žalobca nárokuje, nakoľko na základe § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve a na uvedenej zmluve nie sú uvedené žiadne úroky ani poplatky.

16. Žalovaná zároveň poukázala na to, že výšku dlhu určil právny predchodca - žalobca. Z uvedeného úveru ku dňu podania žaloby uhradila 7.196,51 Eur právnenému predchodcovi žalobcu, stav zostavený z výpisov úverového účtu, ktorý k žalobe priložil žalobca. Žalobcovi uhradila 76,- Eur, a to nakoľko jej to umožnila finančná situácia - je samoziviteľka na rodičovskej dovolenke (poberateľka rodičovského príspevku). Uviedla, že celkove uhradila 7.252,51 Eur (7.196,51 Eur + 76,- Eur) a žalobcovi je dlžná 947,49 Eur a nie 3.000,-Eur. Vyjadrila sa, že má za to, že nakoľko Zmluva o splátkovom úvere č. 0342750282 neobsahuje zákonom vyžadované údaje podľa § 4 ods. 2 písm. i) a j), je uvedený úver bezúročný a bez poplatkov.

17. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vrátil na nové konanie alebo aby rozhodnutie zmenil. Uviedla, že požiadala súd o možnosť úhrady dlžnej čiastky v mesačných splátkach po 20,- Eur. ňou navrhovaný splátkový kalendár bol zamietnutý.

18. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej vyjadril, že zastáva názor, že žalovaná vo svojom vyjadrení neuviedla skutočnosti a ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu. Zároveň sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu a navrhol, aby konajúci súd vyhovel podanej žalobe.

19. Žalovaná v odvolacej replike uviedla, že súčasťou zmluvy o úvere nie sú dojednané žiadne poplatky ani úroky v prípade neuhrádzania úveru (sankčné úroky, úrok z omeškania), ale pôvodný veriteľ odkazuje na VOP. Pritom VOP vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe výlučne podľa ust. § 273 ods. 1 ObZ. Z toho vyplýva, že časť zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka s výnimkou poisťnej zmluvy nemožno určiť len odkazom na VOP. Pokiaľ sa zmluvné strany dohodli na tom, že pre daný úverový vzťah sa bude aplikovať dojednanie obsiahnuté vo VOP, musia byť podpísané oboma zmluvnými stranami. Za dostačujúce nemožno považovať ani prípadné oboznámenie sa spotrebiteľa s cenníkom pred podpisom zmluvy, ak na ňom nie je podpis spotrebiteľa. Na základe toho žalobca nemôže s poukazom na ust. § 4 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch požadovať zaplatenie sankčných úrokov.

20. Žalovaná v replike zotrvala na tom, že v zmluve bolo zavádzajúco a nesprávne uvedené RPMN - 8,21% pri úvere 8.200,-Eur na dobu 119 splátok s výškou splátky 98,- Eur s celkovými nákladmi 3.550,74 Eur. Poukázala na interaktívnu kalkulačku na portáli NBS a uviedla, že pri úvere 8.200,- Eur na dobu 119 splátok a výške 97,- Eur je RPMN 7,67% a celkové náklady 11.543,- Eur aj pri kontrole vynásobením splátky x výška, t.j. 119 x 97,- Eur rovných 11.543,- Eur. Žalovaná uviedla, že poukazuje na to, že uvedený úver bol zosplatnený dňa 19.06.2017 a postupca môže vymáhať len tú čiastku, ktorú pôvodný veriteľ z úverového dlhu zosplatnil, avšak do postúpenia pôvodný veriteľ nedodal žiadny dôkaz o tom, že uvedený dlh je 3.000,- Eur, ktorý uvádza žalobca. Ani žalobca k žalobe nedodal, ako žalovaná úver reálne vyčerpala, ktoré splátky a kedy splátila a v akej výške, v dôsledku toho nie je možné posúdiť, či žalovaná ako spotrebiteľka sa dostala do omeškania dlhu vo výške 3.000,- Eur.

21. Žalovaná uviedla, že ako spotrebiteľka tvrdí, že pôvodnému veriteľovi (SLSP) celkove uhradila 7.141,35 Eur (8.013,09 - 7.141,35 = 871,74 Eur), tak pôvodnému veriteľovi ostala dlžná 871,74 Eur po zosplatnení pohľadávky dňa 19.06.2017. Ďalej poukázala na to, že na pohľadávku bola vyhlásená mimoriadna splatnosť a dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do

spoplatnenia dlhu. Na základe uvedeného požiadala súd, aby preskúmal danú zmluvu ex offio, nakoľko je dlžná podľa výpisov z bankovej knihy iba sumu 871,74 Eur.

22. Žalobca sa v odvolacej duplike vyjadril, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu a zastáva názor, že s námietkami žalovanej sa okresný súd náležite vysporiadal. Pre úplnosť uviedol, že internetovú kalkulačku na výpočet RPMN nie je možné použiť ako dôkaz v súdnom konaní, nakoľko pri výpočte je možné predpokladať len splatnosť prvý a posledný deň v mesiaci. Uvedené spôsobuje podstatné odchýlky vo výpočte.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

24. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil okresný súd: Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. a žalovaná uzatvorili dňa 28.09.2009 Zmluvu o splátkovom úvere predmetom ktorej bol spotrebný úver na čokoľvek pre vysokoškolákov 8.200 Eur s úrokovou sadzbou 6,80 % ročne, výškou mesačnej splátky od prvého čerpania do 31.10.2009 vo výške 50,01 Eur mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) od 02.11.2009 vo výške 97 Eur mesačne, k 02. dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom), počet splátok 119, konečná splatnosť úveru 02.09.2019, RPMN 8,21 %, priemerná hodnota RPMN 13,43 %, celkové náklady spojené s úverom 3.550,74 Eur, spracovateľský poplatok 189,17 Eur uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru.

25. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzval žalovanú listom zo dňa 24.04.2017 na zaplatenie sumy 2.015,85 Eur s ktorou bola v omeškaní a súčasne ju upozornil na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pokiaľ dlžnú sumu neuhradí do 15 dní od doručenia výzvy. Výzvu žalovaná prevzala dňa 28.04.2017 (č.l. 156 spisu). Vo výzve právny predchodca žalobcu neuviedol, s ktorou splátkou bola žalovaná v omeškaní, uviedol len dlžnú sumu ku dňu 23.04.2016 (správne mal byť dátum 23.04.2017). Ku tomuto dňu bola žalovaná preukázateľne v omeškaní so splátkou splatnou 02.03.2017, čo vyplýva z výpisu účtu žalovanej a právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.06.2017 výzvou zo dňa 23.01.2018. Doručenie tejto výzvy preukázal podacím hárkom číslo EPH117845980 na č.l. 155 spisu.

26. Právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 16.06.2017 mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu porušenia bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 5.025,12 Eur v lehote 15 dní

27. Podľa bodu 8.8.1. a) Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej „OP“) Prípady porušenia „omeškanie Dlžníka so splatením Pohľadávky Banky alebo so zaplatením iného peňažného záväzku voči banke o viac 3 mesiace;“

28. Podľa bodu 8.4 a) citovaných OP „Ak dôjde k akémukoľvek Prípady porušenia, Banka je oprávnená najmä: vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky, t.j. požadovať splatenie Pohľadávky Banky v lehote, ktorú Banka určí v Oznámení o mimoriadnej splatnosti, a Dlžník je povinný v tejto lehote splatiť Pohľadávku Banky;“

29. Z výpisu z účtu žalovanej mal okresný súd preukázané, že žalovaná poskytnutý úver vo výške 8.200 Eur čerpala.

30. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o. vyplýva, že pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanej bola postúpená na žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o

31. Postupca postúpenie pohľadávky oznámil dlžníkovi - žalovanej písomne dňa 21.05.2016 č.l. 157 spisu tak, že žalovanej oznámil, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy č. 342750282.

32. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

34. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky

36. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta, týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

37. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii (ďalej len ZoSÚ), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

38. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ druhá veta, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

39. Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

40. Žalovaná v odvolaní všeobecne konštatovala skutočnosti, ktoré vyšli najavo v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom podstatu toho čo namieta, bolo nutné vyvodiť z celkového kontextu odvolania. Vzhľadom na to, že ide o spor s ochranou slabšej strany, odvolací súd pristúpil k preskúmaniu odvolania v jeho kontexte a z formulácií žalovanej vyvodil, voči ktorým konkrétnym skutkovým zisteniam okresného súdu a voči ktorým konkrétnym právnym záverom okresného súdu namieta. Zároveň odvolací súd postupom podľa § 298 CSP preskúmal aj bez návrhu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a nezistil, že by táto obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky.

41. Žalovaná všeobecne skonštatovala, že pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku na súčasného žalobcu, avšak nevyšiel zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia. Pokiaľ táto námietka smerovala k popretiu platnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu jej neurčitosti, tak odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa žalovanej na súčasného žalobcu došlo na základe platnej zmluvy, spôsobom upraveným nielen v Občianskom zákonníku, ale aj v Zákone o bankách. Oznamenie o postúpení pohľadávky, ktorým pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. informoval žalovanú o postúpení pohľadávky voči žalovanej na nového postupníka (ktorým je súčasný žalobca), po obsahovej stránke jednoznačne vymedzovalo pohľadávku, ktorá bola predmetom postúpenia, vymedzenie pohľadávky teda bolo určité a nezameniteľné. Zo žiadneho predpisu nevyplýva, že by postupovaná pohľadávka musela byť v zmluve o postúpení pohľadávky presne špecifikovaná čo do istiny, úrokov, poplatkov. Zároveň v priebehu konania pred súdom prvej inštancie existencia nároku Slovenskej sporiteľne voči žalovanej sama o sebe sporná nebola, sporným ostala výška pohľadávky, ktorú žalovaná rozporovala.

42. Pokiaľ žalovaná namietla, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku podľa § 526 OZ a pôvodná zmluva bola uzavretá podľa zák. č. 258/2001 Z.z. platného v čase podpisu zmluvy, je nutné skonštatovať, že takýto postup je v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi právne predpisy spotrebiteľského práva. Podmienky postúpenia pohľadávky voči spotrebiteľovi sú upravené vo viacerých právnych normách, pričom okrem Občianskeho zákonníka a Zákona na ochranu spotrebiteľa okresný súd správne vyhodnocoval aj splnenie podmienok v zmysle Zákona o bankách. Ustanovenie § 526 OZ, na ktorý žalovaná v odvolaní poukázala, je ustanovením, ktoré vymedzuje moment, ku ktorému nadobúda postúpenie pohľadávky účinnosť voči dlžníkovi. Voči žalovanej ako dlžníčke nadobudlo postúpenie pohľadávky medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom účinnosť dorúčením oznámenia o postúpení. Žalovanou citované ustanovenie § 526 OZ tak nebráni tomu, aby bola postúpená pohľadávka zo zmluvy uzavretej podľa zák. č. 258/2001 Z.z. platného v čase podpisu zmluvy.

43. Žalovaná v odvolaní poukázala na to, že v zmluve o úvere absentujú ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. - § 4 ods. 2 písm. i). V zmysle cit. ust. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0342750282 je zrejmé, že zmluvné strany si dohodli výšku splátok, dohodli si splatnosť splátok vzhľadom na rozdelenie splátok do 31.10.2009 a od 02.11.2009, dohodli si počet splátok 119 od 02.11.2009, dohodli si termíny splátok všeobecným spôsobom pre splátky čerpané do 31.10.2009 ku poslednému dňu kalendárneho mesiaca a pre splátky od 02.11.2009 k 2. dňu v kalendárnom mesiaci. Výslovne si tiež dohodli, že v splátke, teda vo výške splátky už je zahrnutá splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov banky spojených s úverom, teda dohodnutá výška splátky zahŕňa všetky zložky,

ktoré sa dlžník zaviazal veriteľovi platiť. Dlžník s veriteľom si pritom výslovne dohodli úrokovú sadzbu, ktorá bola fixná do splatnosti, a to 6,80% ročne a dohodli si tiež výšku spracovateľského poplatku 187,17 Eur, ktorý bol uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru. Dlžník sa zároveň zaviazal platiť poplatok za správu úveru 1,99 Eur mesačne. S poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s. proti B. Q. je možné konštatovať, že zmluva nemusela vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny a teda pokiaľ bola jednoznačným spôsobom určená výška splátky, nebolo nutné rozdeliť ju na výšku splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Stačí že bolo zrejme, v akej výške bola splátka dohodnutá a tiež bolo zrejme, čo všetko táto splátka zahŕňa. Okresný súd tak správne dospel k záveru, že v tejto časti zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou obsahovala náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch platnom ku dňu uzavretia zmluvy.

44. Žalovaná v odvolaní uviedla, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN, čím sa domáhala toho, že nie je splnená náležitosť zmluvy o úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa ust. § 4 ods. 2 písm. j). Citované ustanovenie zákona upravuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd uviedol pomerne podrobný spôsob výpočtu RPMN v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom konania a s týmto výpočtom sa odvolací súd stotožnil. Rovnako sa stotožnil s vysvetlením okresného súdu, prečo neobstojí námietka žalovanej o nesprávne určenej RPMN, keďže žalovanou určitá výška celkových nákladov spojených s úverom nezohľadňovala výšku prvej a poslednej splátky, ktoré mala žalovaná zaplatiť. Záver okresného súdu, že rozdiel 0,03% v hodnote RPMN, ktorý okresný súd zistil, je rozdielom zanedbateľným a nie je takej intenzity, že by ho bolo možné vyhodnotiť ako údaj uvedený v neprospech spotrebiteľa, je tiež v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou všeobecných súdov. Iba nad rámec uvedeného odvolací súd pripomína, že pokiaľ sa žalovaná domáhala toho, že RPMN mala byť určená ako 7,67%, kým v zmluve bola určená ako 8,21%, tak v takom prípade by práve veriteľ určil vyššiu hodnotu RPMN, než sa jej domáha sám spotrebiteľ, teda takýto stav by bol na prospech spotrebiteľa. Čím vyššia RPMN v zmluve je uvedená, tým to pre spotrebiteľa znamená vyššie náklady na získaný úver, teda skutočnosť, že úver je drahší. Veriteľ by nemal dôvod vedome uvádzať RPMN v hodnote 8,21%, pokiaľ by výpočtom mohol dospieť k tomu, že hodnota RPMN je 7,67%, ako to tvrdí žalovaná.

45. Žalovaná v odvolaní namietla povinnosť platiť úroky, ktoré si žalobca nárokuje, pričom poukázala na ust. § 4 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001, podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca si však v žalobe nenáročoval zaplatenie žiadnych úrokov, naopak, z pohľadávky, ktorá bola postúpená vo výške 5.368,22 Eur si riadny úrok vo výške 784,49 Eur neuplatnil. Neuplatnil ani úrok z omeškania vo výške 271,39 Eur a z istiny úveru 4.312,34 Eur si žalobou uplatnil len časť 3.000 Eur.

46. Námietka žalovanej zrejme vyplýva z toho, že žalovaná nerozlišuje medzi úrokom (ktorý si žalobca neuplatnil) a úrokom z omeškania, ktorý si uplatnil a ktorý mu bol priznaný. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že je vhodné objasniť rozdiel medzi „úrokom“ a „úrokom z omeškania“. „Úrok“ je cena peňazí, teda zmluvne dohodnutá cena, ktorú platí dlžník veriteľovi za to, že veriteľ sa vzdá svojich peňazí a poskytne ich dlžníkovi. Veriteľ ich vtedy sám využívať nemôže, využíva ich dlžník a za to mu platí cenu peňazí v podobe úrokov. Ich výšku si veriteľ a dlžník musia dohodnúť v zmluve. Oproti tomu „úrok z omeškania“ je sankciou za to, že dlžník nezaplatil svoj dlh včas. Výšku úroku z omeškania je tiež možné dohodnúť, avšak aj v prípade, kedy nebola medzi stranami nijak dohodnutá, veriteľ nárok na úrok z omeškania má, a to vo výške stanovenej v § 517 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je v tomto prípade Nariadenie vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle § 3 cit. Nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Odvolací súd preto preskúmal odvoláciu námietku žalovanej, že nemala byť zaviazaná na zaplatenie úrokov z omeškania, ako si ich náročoval žalobca.

48. Žalobca si v tomto prípade uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 22.05.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, čo bolo jeho právo, keďže k tomuto dátumu už bola žalovaná v omeškaní so splatením dlhu.

49. Odvolací súd však na rozdiel od okresného súdu postupoval podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v zmysle ktorého bola základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania so splátkou splatnou dňa 02.03.2017 (pre ktorú bolo vyhlásené zosplatenie úveru) vo výške 0,00 %. Keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu uplatnenému v žalobe 22.05.2018 bola 0,00%, okresný súd mohol priznať žalobcovi úrok iba vo výške 5% ročne a nie vo výške 8% ročne, ako to okresný súd urobil. V tomto rozsahu preto odvolací súd prihliadol na námietku žalovanej, ktorá bola dôvodná v rozsahu úroku z omeškania 3 % ročne, ktoré jej boli priznané nad rámec zákonom priznaných práv veriteľa Občianskym zákonníkom. Preto odvolací súd v rozsahu nárokov vyplývajúcich z občianskoprávných predpisov ponechal nezmenené rozhodnutie okresného súdu do výšky 5 % úroku ročne a vo výške prevyšujúcej túto zákonom priznanú možnosť priznania úrokov z omeškania rozhodnutie okresného súdu zamietol. Výška priznaná okresným súdom bola zrejme priznaná na základe § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, avšak v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah a v takom prípade sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ). Pri určení výšky úrokovej sadzby preto bol okresný súd povinný postupovať podľa § 517 ods. 2 OZ v spojitosti s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a nie podľa Obchodného zákonníka.

50. Žalovaná v odvolaní uviedla, že uhradila na zmluvu o úvere 7.252,51 Eur a preto je žalobcovi dlžná 947,49 Eur. V tejto súvislosti však okresný súd vychádzal zo zistenia, že žalovaná uhradila na právny vzťah 7.413,65 Eur, teda viac, než sama uvádza v odvolaní. Zároveň vzhľadom na skutočnosť, že zo zmluvy o úvere vyplýva, že obsahuje náležitosti určené Zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. je skutočnou výškou záväzku, ktorý má voči veriteľovi žalovaná v takom rozsahu, aký bol určený vo výrokovej časti rozhodnutia okresného súdu. Nie je v tejto súvislosti bez významu, že pôvodne pohľadávka žalobcu po zahrnutí všetkých nárokov voči žalovanej je vo výške 5.368,22 Eur a z čoho istina predstavuje 4.312,34 Eur, riadny úrok 784,49 Eur a úrok z omeškania 271,39 Eur. Žalobca si však voči žalovanej ani riadny úrok, ani úrok z omeškania neuplatnil a z istiny si voči nej v konaní uplatnil sumu 3.000,- Eur, z ktorej už žalovaná postupne určitú časť splatila. Odvolací súd preto v zhode s okresným súdom nezistil také konanie žalobcu, ktoré by malo za cieľ neodôvodneným spôsobom zneužiť slabšie postavenie žalovanej ako spotrebiteľky.

51. V zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný. V zmysle ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Zároveň v zmysle ust. § 373 ods. 4 CSP aj pokiaľ by v odvolacom konaní vzišli novoty (ust. § 366 CSP), prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP, najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu. I keď žalovaná je spotrebiteľkou a preto sa v konaní pred súdom prvej inštancie aplikovali ustanovenia Civilného sporového poriadku na spory s ochranou slabšej strany, v odvolacom konaní je odvolací súd viazaný kogentnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku tak, že nemôže prihliadnuť k takým odvolacím dôvodom, ktoré uvedie odvolateľ po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Preto i keď sa odvolací súd oboznámil s obsahom odvolacej repliky žalovanej, nie je oprávnený preskúmať odvolacie dôvody v nej uvedené. Pokiaľ by sa zaoberal odvolacími dôvodmi doručenými po uplynutí lehoty na podanie odvolania, došlo by k porušeniu procesných práv žalobcu spôsobom, ktorý je v rozpore so zásadami Civilného sporového poriadku.

52. Keďže žalobca v konaní uspel v celom rozsahu uplatnenej istiny, v zmysle zásady úspešnosti mal žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ako to určil okresný súd. Odvolací súd preto ako vecne správnu potvrdil aj tretiu výrokovú vetu rozhodnutia okresného súdu.

53. Keďže odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmaval iba z dôvodov uvedených v odvolaní a inými dôvodmi sa nezaoberal. Pokiaľ ide o vyhodnotenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré súd v danom prípade preskúmava ex offa aj nad rámec odvolania, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uvedeným v rozsudku okresného súdu, na ktorý v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

54. Na základe uvedeného, odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že žalobcovi priznal uplatnenú istinu aj s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne a vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 3 % ročne žalobu zamietol.

55. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu sporových strán. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný iba v rozsahu úroku z omeškania vo výške 3 % ročne, v istine bol v celom rozsahu úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

56. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).